

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 27C/241/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115213872
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3115213872.11

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobkyne : R. T., rod. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom: K. Y. XXXX/XX, P., proti žalovanému: I. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom K. Y. XXXX/XX, P., právne zastúpený: LAW FIRM, s.r.o., so sídlom Špitálska 10, Bratislava, o vyporiadanie BSM, takto

rozhodol:

Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu ako manželov nasledovne:

I. Do výlučné vlastníctva žalobkyne prikazuje osobné motorové vozidlo značky K. B., červenej farby, R.: P E.: A

II. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje byt č. XX na 1. pochodí vo vchode XX bytového domu súp.č. XXXX postaveného na parcele č. XXXX/X vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX zapísaný na LV č. XXXX pre M. P., M. P., k.ú. P. ako aj spoluvlastnícky podiel k pozemku T. parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 974 m² o veľkosti XX/XXXX zapísaný na LV č. XXXX pre M. P., M. P., k.ú. P..

III. Žalovanému prikazuje spoločný záväzok voči spol. Tatra banka, a.s. zo zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXXXXXXXXXXX vo výške nesplateného zostatku v sume XX.XXX,XX eur.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 8.325,58 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 18.06.2015 sa žalobkyňa domáhala, aby súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu ako manželov po rozvode manželstva (ďalej aj ako BSM).

2. Žalobu skutkovo odôvodnila tým, že manželstvo strán sporu uzavreté dňa 18.11.2000 bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/390/2012-71 zo dňa 29.11.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.12.2013. Uviedla, že za trvania manželstva nadobudli strany byt č. XX na 1.poschodí vo vchode XX v bytovom dome súp.č. XXXX postavenom na pozemku parc.č. XXXX/X s podielom priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. P., ako aj spoluvlastnícky podiel o veľkosti XX/XXXX k pozemku parc.č. T. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. P., hodnotu bytu odhadla na 50.000,- eur. Okrem bytu predmetom vyporiadania malo byť podľa návrhu žalobkyne aj osobné motorové vozidlo Dacia Logan R. P v hodnote cca 400,- eur. Ďalej žiadala vyporiadať pasíva titulom úveru z Tatra banka, a.s. poskytnutý dňa 13.11.2003 vo výške 23.235,74 eur. Tiež uviedla, že žalovaný je živnostník podnikajúci pod obchodným menom I. T., W.: XXXXXXXXXXX, a preto žiada po

určení hodnoty podniku vyporiadať aj podnik. Jej návrh bol taký, že byt a osobný automobil pripadne do výlučného vlastníctva žalobkyne, táto tiež preberie povinnosť splatiť predmetný úver v Tatra banka, a.s. a bude povinná žalovanému zaplatiť vyrovnací podiel.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe uviedol, že je pravdou, že do BSM nadobudli žalobkyňou uvedený byt vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku. Tiež potvrdil, že za trvania manželstva bol im poskytnutý hypotekárny úver z Tatra banka, a.s. vo výške 700.000,- Sk (23.235,74 eur), kde nesplatená istina ku dňu rozvodu manželstva predstavovala sumu 18.711,04 eur. Ďalej uviedol, že uzatvorili ako manželia úverovú zmluvu so Slovenskou sporiteľňou, a.s., na základe ktorej im bol poskytnutý spotrebný úver v sume 3.319,39 eur a ku dňu rozvodu nesplatená výška istiny predstavovala sumu 1.230,11 eur. Od rozvodu výlučne žalovaný hradí všetky náklady na byt a náklady na tvorbu fondu údržby a opráv bytového domu a tiež výlučne žalovaný hradí hypotekárny úver a spotrebný úver, ktorý je už medzičasom splatený. Žalovaný nesúhlasil so spôsobom vyporiadania navrhnutým žalobkyňou a žiadal, aby súd byt prikázal do jeho výlučného vlastníctva, osobné motorové vozidlo do výlučného vlastníctva žalobkyne a aby žalovaný prevzal záväzok splatiť hypotekárny úver z Tatra banka, a.s. a bol povinný vyplatiť žalobkyňu sumou 10.000,- eur.

4. Žalobkyňa v replike uviedla, že žije v byte s deťmi a uhrádza všetky platby spojené s vlastníctvom a užívaním bytu, preto trvá na tom, aby byt a auto pripadli do jej výlučného vlastníctva s povinnosťou vyplatiť hypotekárny úver. Ak by však žalovaný bol ochotný vyplatiť ju sumou 15.000,- eur, bude súhlasiť s tým, aby pripadol byt do jeho výlučného vlastníctva s povinnosťou dosplácať zvyšok úveru. Uviedla, že je potrebné zohľadniť, že i ona vniesla do manželstva svoje výlučné finančné prostriedky, ktoré jej boli darované jej rodičmi a tieto boli použité na kúpu bytu.

5. V duplike žalovaný uviedol, že nie je pravdou, že by žalobkyňa riadne uhrádzala poplatky spojené s užívaním bytu, pretože iba raz uhradila preddavok za služby v sume 80,87 eur v októbri 2016 a tiež nie je podľa žalovaného pravda, že by žalobkyňa poskytla na kúpu bytu vlastné prostriedky. Je to výlučne žalovaný, ktorý splácal spoločné úvery.

6. Žalobkyňa zdôraznila vo svojich ďalších písomných podaniach, že súd musí zohľadniť potreby maloletých detí, ktoré jej boli zverené do osobnej starostlivosti a s ktorými žije v spoločnom byte a súčasne nemá zabezpečené náhradné bývanie pre seba a dcéry. Preto by súd mal jej prisúdiť byt, nakoľko žalovaný bude schopný si oveľa ľahšie nájsť si bytovú náhradu v porovnaní s tým, aké ťažké by to bolo pre žalobkyňu s dvomi dcérami. Doplnila, že predmetný byt bol zrekonštruovaný z finančných prostriedkov, ktoré jej darovali rodičia, čo je zrejme aj z toho, že hypotekárny úver bol poskytnutý len v sume 23.235,74 eur, avšak hodnota bytu ku dňu zániku BSM je dvojnásobná, čo potvrdzuje, že žalobkyňa vniesla do BSM vlastné finančné prostriedky, za ktoré byt bol zhodnotený. Uviedla, že pokiaľ si žalovaný uplatnil splátky hypotekárneho a spotrebného úveru, ktoré po rozvode manželstva žalovaný splatil, tieto sumy nepatria do BSM, a preto ich súd nemôže zohľadniť.

7. V konaní sa strany sporu zhodli na tom, že hodnota bytu je 42.068,03 eur a hodnota podniku žalovaného je 19,- eur. Rovnako sa zhodli na tom, že hodnota osobného motorového vozidla K. B. je 500,- eur.

8. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov p. C. Y. a p. K. C. a oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise, pričom bol zistený nasledovný skutkový stav:

9. Žalobkyňa v rámci svojho výsluchu uvádzala, že situácia sa oproti stavu v čase podania žaloby zmenila a nemá finančné prostriedky na vyplatenie žalovaného. Zarába asi 600,- eur mesačne, nemá žiadne úspory. Stará sa o dve maloleté deti a nechce ich stresovať tým, že by sa museli sťahovať z bytu, kde bývajú, do nájmu. Snažila sa vybaviť si úver, ale vzhľadom na aktuálnu situáciu jej úver nebude poskytnutý. Nemá financie na to, aby žalovaného vyplatila a platila aj hypotéku, ohľadom ktorej je založený byt. Jej návrh bol taký, že byt by bol prikázaný jej a následne by z bytu, ktorý by jej bol prikázaný, žalovaného vyplatila až po tom, čo obe dcéry skončia vysokoškolské štúdium. Teraz študujú na strednej škole, majú 16 a 17 rokov. Nemôže si dovoliť platiť 500,- eur nájom, pokiaľ by sa mala vysťahovať, pričom iným spôsobom si svoju bytovú otázku aktuálne nemá ako vyriešiť. Inkaso za byt podľa jej vyjadrenia platí pravidelne mesačne. Má dlhy voči daňovému úradu, sociálnej poisťovni a zdravotnej poisťovni Dôvera, kde sa snaží si tieto dlhy uhrádzať postupne v splátkach podľa svojich

schopnosti. Je zamestnaná len cez agentúru s čistým príjmom približne 450,- eur. Uviedla, že by súd mal prihliadnuť na záujem maloletých detí a nielen na solventnosť žalovaného. Ďalej uvádzala, že má v pláne, keď dcéry doštudujú, odsťahovať sa do iného mesta a má aj ponuku lepšie platenej práce v Žiline, a keďže deti plánujú študovať v Martine, chce sa tam odsťahovať. Rozmýšľa aj nad tým, že od januára 2019 odíde pracovať do zahraničia a matka by jej pomáhala sa starať o dcéry alebo uvažuje aj nad alternatívou, že sa matka nasťahuje ku nej a bude jej aj finančne vypomáhať. Navrhovala by preto alternatívne, ak bude musieť vyplatiť žalovaného, umožnenie splátok, pričom tieto by bola schopná splácať asi vo výške 150,- eur mesačne. V záverečnej reči navrhovala, aby súd nariadil predaj bytu, z výťažku by sa vyplatili dlžoby a zvyšné peniaze by sa rozdelili.

10. Žalovaný pri výsluchu uviedol, že má záujem žalobkyňu vyplatiť z bytu a má prísľub, že bude mať finančné prostriedky na uhradenie podielu žalobkyňi. Poukázal na to, že medzi časom došlo na byte k poznámke o zriadení záložného práva z dôvodu, že žalobkyňa má nedoplatok na dani, a teda predĺžovanie konania iba situáciu zhoršuje. Tiež uviedol, že výlučne on splácal náklady za užívanie bytu. Tiež podotkol, že žalobkyňa má dlhy aj na sociálnom a zdravotnom poistení, čím chce preukázať, že žalobkyňa nemá finančné prostriedky, a že je nutné situáciu urýchlene riešiť, pretože má obavy z ďalších prípadných obmedzení s nakladaním bytu v súvislosti s týmito dlhmi. Od vybavenia hypotéky v Tatra banke v roku 2003 splátky úveru spláca výlučne žalovaný, žalobkyňa podľa jeho vyjadrení nezaplatila až doposiaľ vôbec nič. Tým chce preukázať, že mu na byte záleží, byt chce zachrániť, aby ho žalobkyňa nezadlžila ešte viac ako doposiaľ. Žalovaný býva u sestry, kde prekáža, prispieva jej na chod domácnosti a je tam dlhodobo, len akoby na návšteve. Pokiaľ by mu bol byt prikázaný, má v pláne v ňom bývať, s tým, že by tam obe dcéry mali svoje miesto, keďže jeho úmyslom je byt nechať pre deti.

11. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/390/2012-71 zo dňa 29.11.2013 právoplatným dňa 11.12.2013 bolo manželstva strán sporu uzavreté dňa 18.11.2000 rozvedené a dcéry Dominika, nar. XX.XX.XXXX a D., nar. XX.XX.XXXX boli zverené do osobnej starostlivosti žalobkyne.

12. Z LV č. XXXX pre k.ú. P. mal zistené, že byt č. XX na 1. pochodí vo vchode XX bytového domu súp.č. XXXX postaveného na parcele č. XXXX/X vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX je v BSM strán sporu, rovnako ako spoluvlastnícky podiel k pozemku KNC parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere 974 m², na ktorom stojí predmetný bytový dom, o veľkosti 52/1922, ako to vyplýva z LV č. XXXX pre k.ú. P.. Uvedené skutočnosti neboli medzi stranami sporné. Uvedené nehnuteľnosti sú zaťažené záložným právom v prospech Tatra banka, a.s. na základe zmluvy o záložnom práve zo dňa 23.05.2003 a na základe rozhodnutia Daňového úradu v Trenčíne zo dňa 15.05.2018 bolo zriadené aj v poradí druhé záložné právo na uvedené nehnuteľnosti.

13. Z výpisu zo živnostenského registra č. živnostenského reg. XXX-XXXXX bolo zistené, že žalovaný podniká ako fyzická osoba - podnikateľ na základe živnostenského oprávnenia v zapísaných predmetoch podnikania od 17.12.2008 pod obchodným menom I. T., W.: XXXXXXXXX, miesto podnikania K. Y. XXXX/XX, P.. Podľa výkazu o majetku a záväzkoch za rok 2013 rozdiel majetku a záväzkov činil 19,- eur. Hodnota podniku bola obomi stranami zhodne ustálená na sumu 19,- eur.

14. Do masy BSM ďalej patrí aj osobné motorové vozidlo K. B., R.: P E. A červenej farby, čo nebolo sporné.

15. Podľa potvrdenia Tatra banka, a.s. súd mal zistené, že počas trvania manželstva bol stranám sporu ako manželom poskytnutý hypotekárny úver na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v sume 700.000,- eur, tj. 23.235,74 eur. Nesplatený zostatok úveru ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva (11.12.2013) predstavoval 18.711,04 eur, nesplatený zostatok ku dňu podania správy (27.06.2018) činil 14.535,78 eur. Z potvrdenia pohybov na bežnom účte - export z internet bankingu vyplýva, že v období od 16.12.2013 do 15.11.2018 boli uhrádzané splátky hypotekárneho úveru pravidelne každomesačne. V konaní nebolo sporné, že výška pravidelnej mesačnej splátky činí 153,58 eur a ani to, že tieto odo dňa 11.12.2013 až doposiaľ uhrádza výlučne žalovaný, nakoľko žalobkyňa toto tvrdenie nerozporevala a jeho úhrady vyplynuli aj z predložených potvrdení o úhradách a vkladoch v hotovosti, ktoré predložil žalovaný. Žalovaný uviedol v podaní zo dňa 21.08.2018, že uhradil od decembra 2013 do augusta 2018 celkovo 58 splátok po 153,58 eur, následne svoje tvrdenia doplnil v dôsledku plynutia času, že uhradil aj ďalšie tri splátky za mesiac september, október a november 2018,

ktoré žiada zohľadniť, čo tiež žalobkyňa nerozporovala a ktorých úhrada vyplynula z exportu z internet bankingu (č.l. 213). Žalovaný tak na hypotekárnom úvere z Tatra banka, a.s. uhradil :

- splátka za 12/2013 (splatná 15.12.2013) v sume 153,58 eur
 - splátky splatné v roku 2014 : 12 x 153,58 eur
 - splátky splatné v roku 2015 : 12 x 153,58 eur
 - splátky splatné v roku 2016 : 12 x 153,58 eur
 - splátky splatné v roku 2017 : 12 x 153,58 eur
 - splátky splatné v roku 2018 od 01/2018 do 11/2018 : 11 x 153,58 eur
- Celkový počet splátok: 60 splátok v sume 153,58 eur, čo činí 9.214,80 eur.

16. Po úhrade splátky splatnej za mesiac november 2018 zostatok nesplatenej istiny hypotekárneho úveru predstavuje sumu 14.117,05 eur, čo súd vypočítal na základe predložených listín nasledovne:

výška nesplatenej istiny úveru po úhrade splátky splatnej v mesiaci 10/2018 podľa splátkového kalendára predloženého žalovaným (č.l. 175) v sume 14.188,78 eur mínus istina zahrnutá v splátke splatnej a zaplatenej v mesiaci 11/2018 vo výške 71,73 eur podľa exportu z internetbankingu (č.l. 217), rozdiel predstavuje nesplatenú výšku úveru 14.117,05 eur.

17. Medzi stranami sporu nebolo sporné ani to, že počas manželstva bol im ako manželom poskytnutý spotrebný úver Slovenskou sporiteľňou, a.s. č. XXXXXXXXXX v sume 3.319,39 eur, kde zostatok istiny dňa právoplatnosti rozsudku o rozvoде manželstva činil 1.230,11 eur, ktoré tvrdenia žalovaného žalobkyňa rovnako nerozporovala a výška zostatku vyplynula aj z výpisu z účtu Slovenskej sporiteľne, a.s (č.l. 36), kde počítačný zostatok nesplatenej istiny úveru k 31.12.2013 bol 1.230,11 eur. Tento úver bol v čase rozhodovania súdu už v celom rozsahu splatený. Z tohto výpisu ďalej vyplýva, že všetky úhrady vykonával platiteľ označený ako I., teda žalovaný, pričom výška jeho úhrad v celkovej výške 1.623,03 eur nebola žalobkyňou vôbec namietaná, a teda bola nesporná. Súd už len dodáva, že súčet položiek označených ako „Splátka“ na výpise z účtu Slovenskej sporiteľne, a.s. z č.l. 36 až XX k úveru č. XXXXXXXXXX po prepočítaní činí nakoniec i sumu vyššiu, než žiadal žalovaný zohľadniť v tomto konaní, keď súčet týchto položiek predstavuje sumu vyššiu než je 1.623,03 eur.

18. Súd mal ďalej preukázané podľa výpisu dlžníkov predloženého súdu dňa 29.11.2018, že žalobkyňa je evidovaná ako dlžníčka v Sociálnej poisťovni s evidovanou výškou dlhu v sume 3.230,20 eur, pričom z výpisu predloženého dňa 21.08.2018 vyplýva, že výška dlhu voči uvedenej inštitúcii činila predtým sumu 2.879,63 eur. Rovnako z výpisu zo zoznamu dlžníkov zdravotnej poisťovne Dôvera bolo zistené, že žalobkyňa je evidovaná ako dlžníčka s dlhom vo výške 1.589,19 eur k 28.11.2018, pričom k 20.08.2018 podľa skoršieho výpisu výška dlhu bola vo výške 909,13 eur.

19. Z výzvy Mesta Trenčín zo dňa 07.11.2018 vyplýva, že žalovaný bol vyzvaný, aby uhradil daňový nedoplatok z miestnej dane a poplatku za byt patriaci do BSM vo výške 61,48 eur za daň z nehnuteľnosti za roku 2015-2018, pričom tvrdenie žalovaného, že tento nedoplatok uhradil v celom rozsahu, žalobkyňa tiež nenamietala.

20. Z hypotekárneho certifikátu vydaného VÚB, a.s. dňa 12.08.2017 vyplýva, že žalovaný mal predsčválenú výšku flexihypotéky v sume 32.300,- eur. Platnosť certifikátu bola však časovo obmedzená do 12.11.2017.

21. Zo sumárnej analýzy platieb vzťahujúcej sa k bytu patriaceho do BSM za obdobie od 01.01.2017 do 31.10.2018 vyplynulo, že výška nedoplatku na úhradách titulom mesačných zálohových predpisov a nedoplatku na ročnom vyúčtovaní predstavuje v súčte 1.059,44 eur.

22. Svedok C. Y. vo svojej výpovedi uviedol, že žalobkyňu eviduje ako bývalú manželku žalovaného, stretli sa možno jeden až dva krát a žalovaného pozná od detstva, teda nejakých 40-43 rokov. Uviedol, že žalovaný ho požiadal o pomoc, povedal mu, že sa musí s manželkou finančne vysporiadať a poprosil ho, či do času, keď si v banke vybaví úver, mu svedok požičia financie na vyplatenie manželky. Svedok mu uvedené prisľúbil s tým, že ja svedok podniká, má niekoľko firiem. Vie, že pôjde o sumu asi niekoľko desiatok tisíc eur, ale túto sumu je mu svedok ochotný bezúročne požičať s tým, že mu to žalovaný vráti, keď si dodatočne vybaví úver. Nič viac sa ho svedok nepýtal a svedka ani nič iné nezaujímá. Nemajú zatiaľ medzi sebou žiadne prejednané podmienky, ale svedok je ochotný a schopný požičať žalovanému

peniaze prakticky bezodkladne prevodom na účet. Svedok nevie, o akú sumu presne pôjde. Vie len toľko, že majú dvojizbový byt, ešte aj nejaké dlhy, že sa to bude musieť vypočítať, že možno pôjde o nejakých 10-15 tisíc eur, ale bez ohľadu na to, aká táto suma bude, svedok je schopný tuto sumu žalovanému požičať. Uviedol, že i na kúpu bytu podobne žalovanému požičal peniaze, a to aj bez písomnej zmluvy. Nezaujíma sa o majetkové pomery žalovaného, nevie, aké ma daňové priznanie. Vie, že žalovaný byva u sestry, pozná ju, vie, že majú majetok a majú prípadne pre účel vybavenia úveru čo založiť, a že je to viac, než sa v tomto konaní vypořádava. Nezaujíma ho, aké pomery sú na strane žalovaného.

23. Svedok K. C. uviedol, že obe strany sporu pozná. Keď si chceli žalobkyňa so žalovaným kúpiť byt, bol svedok oslovený, či bude ručiť k úveru od Prvej stavebnej sporiteľne, s čím svedok súhlasil. Nevie, kedy presne sa to stalo, ale jednoducho dlh prestal byť splácaný a svedka oslovila Prvá stavebná sporiteľňa, aby plnil. Svedok oslovil žalobkyňu, opakovane ju kontaktoval telefonicky, ale nezdvíhala mu telefón, keďže sa nechcel naťahovať s veriteľom, ako ručiteľ začal dlh splácať, pričom veriteľ každý štvrtrok jemu aj všetkým účastníkom zmluvy doručoval pravidelne výzvu na úhradu. V súčasnosti je dlh asi 1.480,- eur. Následne ho žalobkyňa kontaktovala mailom za účelom dohody, ako to budú riešiť, načo svedok bol veľmi rád, dlh jej vyčíslil, ale ona ho vyzývala, že potrebuje poštové poukážky o platbách, že to potrebuje predložiť k súdu. Následne spolu ešte komunikovali mailom, naposledy asi v marci 2018 a odvtedy dlh žalobkyňa nevyrovnala. Medzičasom otec žalobkyne zomrel, čo žalobkyňa ani neoznámila veriteľovi, svedok toto s veriteľom vybavoval. Stav je taký, že svedok vždy zaplatí dlh a celú ním zaplatenú sumu mu žalovaný prepláca, či už v hotovosti alebo prevodom na účet, čo vie preukázať. Keď kontaktoval žalobkyňu, vysvetlil jej, že dlh sa šplhá veľmi vysoko, a že aj on má rodinu a deti, a že ho to zaťažuje, ale žalobkyňa na to nereagovala. Žalovaný svedkovi v podstate vrátil všetko, čo on takto uhradil, nevie presne koľko to je, ale je to okolo 1.000,- eur. Keby nebolo žalovaného, tak by bol o túto sumu ľahší. Komunikácia so žalobkyňou nesmerovala k ničomu.

24. Zo zmluvy o medziúvere a stavebnom úvere zo dňa XX.XX.XXXX vyplynulo, že túto na strane veriteľa uzavrela Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. a na strane dlžníkov C. Q. (rodičia žalobkyne) a na strane ručiteľa svedok K. C. a jej predmetom bolo poskytnutie medziúveru v sume 250.000,-Sk, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a pri dodržaní všetkých podmienok sa mimoriadny medziúver mal zmeniť na stavebný úver v sume cca 125.000,-Sk.

25. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka, (1) Ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20181205>>. (3) Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd. (4) Ak do troch rokov od zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov nedošlo k jeho vyporiadaniu dohodou alebo ak bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nebolo na návrh podaný do troch rokov od jeho zániku vyporiadané rozhodnutím súdu, platí, pokiaľ ide o hnutelné veci, že sa manželia vyporiadali podľa stavu, v akom každý z nich veci z bezpodielového spoluvlastníctva pre potrebu svoju, svojej rodiny a domácnosti výlučne ako vlastník používa. O ostatných hnutelných veciach a o nehnuteľných veciach platí, že sú v podielovom spoluvlastníctve a že podiely oboch spoluvlastníkov sú rovnaké. To isté platí primerané o ostatných majetkových právach, ktoré sú pre manželov spoločné.

Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov

staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

26. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že manželstvo strán sporu bolo uzavreté dňa 18.11.2000, pričom rozvedené bolo rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 26P/390/2012-71 zo dňa 29.11.2003, právoplatným dňa 11.12.2013, pričom zánikom manželstva zaniklo aj BSM strán sporu. K jeho vyporiadaniu dohodou nedošlo, pričom žaloba s návrhom na jeho vyporiadanie bola súdu doručená dňa 18.06.2015, teda pred uplynutím lehoty 3 rokov od zániku BSM, a teda súd musí žalobu meritórne prejednať.

27. Zo zhodných tvrdení strán sporu vyplynulo, že za trvania manželstva strany ako manželia nadobudli do BSM nasledovné aktíva - nehnuteľné a hnutel'né veci patriace do BSM.

- byt č. 16 na 1. pochodí vo vchode 46 bytového domu súp.č. 1164 postaveného na parcele č. XXXX/X vrátane podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu o veľkosti XX/XXXX zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. P.,

- spoluvlastnícky podiel k pozemku T. parc.č. XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², na ktorom stojí predmetný bytový dom, o veľkosti XX/XXXX, zapísaný na LV č. XXXX pre k.ú. P.,

- osobné motorové vozidlo zn. K. B., červenej farby, R.: P E. A

28. Na základe zhodných tvrdení strán sporu hodnota nehnuteľnosti bola ustálená obomi na sumu 42.068,03 eur (na pojednávaní dňa 10.10.2017) a hodnota osobného motorového vozidla v konaní bola nimi ustálená na sumu 500,- eur (na pojednávaní dňa 21.08.2018). Za účelom ohodnotenia týchto vecí patriacich do BSM súd preto nevykonával žiadne dokazovanie a vychádzal z týchto zhodných tvrdení strán sporu. Už len pre úplnosť súd poukazuje na to, že pokiaľ žalobkyňa v záverečnej reči uviedla, že byt by mal mať hodnotu 65.000,- eur, súd konštatuje, že toto svoje tvrdenie nepreukázala a ani za týmto účelom neprodukovala žiadne návrhy na doplnenie dokazovania, a preto súd vychádza z hodnoty bytu ustálenej stranami počas konania.

29. Súd konštatuje, že v konaní neboli ani jednou stranou tvrdené také dôvody a ani súd nevzhladol taký dôvod, ktorý by odôvodňoval odchýlenie sa od pravidla obsiahnutého v § 150 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Súd preto ustálil, že podiely žalobkyne a žalovaného sú u každého o veľkosti 1.

30. Čo sa týka rozhodnutia o tom, komu súd prikáže do vlastníctva osobné motorové vozidlo, súd vychádzal zo vzájomnej dohody strán sporu, že motorové vozidlo má byť prikázané do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá prejavila záujem o toto vozidlo, s čím žalovaný súhlasil. Okrem toho súd vzal do úvahy, že motorové vozidlo výlučne od rozvodu manželstva drží a užíva žalobkyňa, a teda táto ho jeho užívaním aj opotrebuje a hnutel'ná vec má byť spravidla prikázaná tomu, u koho dochádza k jej amortizácii. Preto je dôvodné prikázať jej uvedené motorové vozidlo do výlučného vlastníctva, čo súd samostatným výrokom učinil.

31. Čo sa týka rozhodnutia o tom, komu súd prikáže do vlastníctva byt, uvedená otázka pritom bola v zásade najdôležitejšia pre obe strany sporu, keďže každý z nich ho chcel prikázať do svojho vlastníctva. Pokiaľ žalobkyňa navrhovala alternatívu spočívajúcu v tom, že by súd nariadil jeho predaj a rozdelil výťažok medzi obe strany, súd konštatuje, že takýto spôsob vyporiadania BSM k nehnuteľnosti nie je prípustný, nakoľko nie je možné vylúčiť, že predaj nakoniec nebude realizovaný, byt by ostal nepredaný, a teda ani výťažok by nebolo možné rozdeliť medzi strany. Takýmto spôsobom by k vyporiadaniu bytu prakticky ani nedošlo a taký stav zákon nepredpokladá, keď súdu vzniká povinnosť BSM vyporiadať (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdo/680/2005 z 15.06.2006). Iný spôsob, ako prikázať byt do vlastníctva jednej alebo druhej sporovej strane, súd nevidel, keďže ani jeho prikázanie do podielového spoluvlastníctva do úvahy neprichádza, nakoľko ide len o výnimočné opatrenie, keď nemožno zvoliť iné vhodné riešenie (napr. ak ani jeden z bývalých manželov nemá financie na vyplatenie druhého) a takéto rozhodnutie musí byť odôvodnené konkrétnymi okolnosťami prípadu. Za daného stavu súd takýto spôsob vyporiadania nehodnotí ako prijateľný (najmä pokiaľ jeden z manželov disponuje prostriedkami k výplate druhého manžela), a to aj vzhľadom na narušené vzťahy medzi bývalými manželmi, ktoré by

vyvolávali iba ďalšie rozpory ohľadom užívania spoločného bytu. Takéto riešenie by nebolo konečným a komplexným vyporiadanim majetkových vzťahov medzi stranami a vyvolalo by pravdepodobne iba ďalšie spory. Súd preto vzhľadom na vykonané dokazovanie ustálil, že byt bude prikázaný do výlučného vlastníctva žalovaného, a to i napriek tomu, že žalobkyňa od rozvodu v byte býva s dvomi toho času ešte maloletými dcérami. Súd vzal do úvahy fakt, že žalobkyňa sice od rozvodu byt obýva (žalovaný podľa nesporných tvrdení v byte nebýva, býva od rozvodu u sestry), avšak v súvislosti s užívaním bytu je to predovšetkým žalovaný, ktorý hradí náklady spojené s vlastníctvom a užívaním bytu, čoho výsledkom je aj právoplatný platobný rozkaz č.k. 20C/19/2017-26 zo dňa 10.05.2017, právoplatný dňa 02.08.2017, kde bola žalobkyňa zaviazaná k úhrade sumy 792,40 eur s príslušenstvom titulom nákladov spojených s užívaním bytu (nárok bol pôvodne spolu s inými nárokmi uplatnený v konaní sp.zn. 20C/29/2016, ktoré konanie bolo právoplatne zastavené pre späťvzatie žaloby, pričom nárok na úhradu sumy titulom nákladov spojených s užívaním bytu bol vylúčený na samostatné konanie do sp.zn. 20C/19/2017- pozn. súdu). Tiež bolo preukázané, že žalobkyňa nehradí pravidelne náklady spojené s užívaním bytu, v ktorom býva, keď nedoplatok k 31.10.2018 na úhradách činí 1.059,44 eur. Okrem toho žalobkyňa svojím konaním spôsobila, že byt je toho času zaťažovaný záložným právom na základe rozhodnutia Daňového úradu v Trenčíne zo dňa 15.05.2018 z dôvodu jej daňového nedoplatku. Takisto nebolo žalobkyňou rozporované tvrdenie, že žalovaný uhradil nedoplatok na dani z nehnuteľnosti - bytu za roky 2015-2018, hoci byt neužíva. Rovnako tak jedine žalovaný uhrádza od rozvodu aj všetky splátky hypotekárneho úveru od Tatra banka, a.s., v prospech ktorej je byt založený. V neposlednom rade je treba dodať i to, že žalovaný uhrádza ručiteľovi C.umy splátok úveru od Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., ktoré ručiteľ uhrádza namiesto dlžníkov (ktorými nie je ani jedna zo sporových strán, ale rodičia žalobkyne), ale ktoré úverové prostriedky boli použité na nadobudnutie a zveľadenie bytu patriaceho do BSM. Súd konštatuje, že je to žalovaný, ktorý sa vo výrazne prevažujúcej miere pričiňuje o to, aby všetky záväzky spojené s vlastníctvom bytu boli uhradené, naproti tomu žalobkyňa v dôsledku svojej neriešenej platobnej neschopnosti spôsobila, že byt je zaťažovaný ďalšou ťarchou, ktorá sťažuje nakladanie s bytom. Sama splátky hypotekárneho úveru neuhrádzala ani len sčasti (podľa svojich možností), a to ani v čase začatia konania, keď ešte deklarovala svoju platobnú schopnosť, rovnako tak len nepravidelne uhrádzala platby spojené s užívaním bytu. Súd samozrejme si je vedomý, že žalobkyňa sa stará o dve dcéry (17 a 16 ročné) a súd musí prihliadať aj na túto okolnosť a ich záujmy, ale súd má za to, že nie je v záujme maloletých detí, aby byt bol prikázaný do výlučného vlastníctva žalobkyne, ktorá sama deklaruje platobnú neschopnosť, neschopnosť žalovaného vyplatiť, nemožnosť vziať si úver a nemožnosť splácať hypotekárny úver, ktorá toho času má záväzky voči správcovi dane, Sociálnej i zdravotnej poisťovni, za stavu, keď sú evidované aj nedoplatky na úhradách za byt. Súd konštatuje, že prikázaním bytu do výlučného vlastníctva žalobkyne by boli aj deti vystavené riziku, že o obydlie náhle a nútene prídu z dôvodu, že sa niektorý z veriteľov žalobkyne rozhodne uspokojiť svoju pohľadávku voči žalobkyňi práve predajom bytu (výkonom záložného práva - banka, daňový úrad, zákonné záložné právo ostatných vlastníkov bytov v bytovom dome). V takom prípade by žalobkyňa a ani jej deti nemali obydlie vôbec bez ohľadu na ich vôľu v tomto byte zotrvať. Uvedené nepochybne nie je v záujme detí, naproti tomu, aj v záujme detí je byt udržať vo vlastníctve toho z rodičov, ktorý je schopný náklady naň uhrádzať, splátky hypotekárneho úveru splácať za účelom zachovania bytu, kde budú deti môcť tráviť čas a kde sa budú môcť zdržiavať aspoň v rámci trávenia času s otcom. Žalovaný pritom deklaroval záujem v byte bývať, urobiť v ňom miesto pre deti a byt dcéram následne prenechať. Okrem toho treba vziať do úvahy aj fakt, že dcéry t.č. majú 16 a 17 rokov, podľa tvrdení žalobkyne plánujú odísť študovať na vysokú školu do iného mesta, a preto pre takmer dospelé deti v tomto veku nie je zmena prostredia natoľko stresujúca, ako deti mladšie, ktoré si vážnosť situácie nedokážu ešte v plnej miere uvedomiť. Sama žalobkyňa pritom deklarovala záujem odsťahovať sa do okolia Žiliny či Martina s plánovaným nástupom detí na vysokú školu v Martine, a preto celkom zrejme nie sú ani žalobkyňa ani deti natoľko naviazané na toto obydlie, aby nebolo možné si u nich predstaviť presťahovanie sa do iného bytu. Na druhej strane, za adekvátneho výplatku z vyporiadacieho podielu od žalovaného, bude v silách žalobkyne nájsť primerané bývanie a hradíť z neho aspoň dočasne náklady spojené s užívaním prenajatého bytu, prípadne tiež uhradiť si záväzky, ktoré má voči spomínaným veriteľom a uľahčiť si tak svoju ekonomickú situáciu. Úprimnosť záujmu žalobkyne o byt pritom spochybňuje aj jej postoj deklarovaný už na začiatku konania. Žalobkyňa prejavovala záujem o prikázanie bytu do jej výlučného vlastníctva s tým, že bude ochotná vyplatiť žalovaného sumou 10.000,- eur. Na druhej strane však alternatívne navrhovala, že ak bude žalovaný ochotný vyplatiť jej 15.000,- eur (bez preukázania dôvodu, prečo žiada o uvedené navýšenie), bude súhlasiť, aby si byt žalovaný ponechal. Takéto kalkulovalie teda podľa názoru súdu nenasvedčuje serióznemu záujmu žalobkyne skutočne v byte natrvalo zotrvať a nenasvedčuje to ani jej väzbe k tomuto bytu. Ak by súd zaviazal žalobkyňu na výplatu podielu žalovaného v súvislosti s prikázaním bytu do

jej výlučného vlastníctva, žalovaný by s prihladením na platobnú neschopnosť žalobkyne (keď sama uviedla, že nemá financie na výplatu) bol s najväčšou pravdepodobnosťou nútený domáhať sa splnenia pohľadávky nútene v exekúcii, a teda takéto rozhodnutie by bolo len ťažko dobrovoľne vykonateľné. Okrem toho nie je možné od kohokoľvek v obdobnej situácii spravodlivo žiadať, aby strpel návrh žalobkyne, že by prípadný vyporiadací podiel žalovanému vyplatila s odkladom až dovtedy, keď dcéry skončia vysokú školu (teda s prihladením na dĺžku vysokoškolského štúdia v časovom horizonte 5 a viac rokov), keďže na základe rozhodnutia súdu musí byť lehota stanovená rozumne a primerane, pričom lehota na plnenie v navrhovanom rozsahu takéto atribúty nespĺňa. Rovnako tak žiadosť o splatenie splátok vyrovnacieho podielu vo výške 150,- eur mesačne zo strany žalobkyne súd nepovažoval za akceptovateľné s prihladením na výšku výplatku, ktorý by žalobkyňa bola povinná uhradiť žalovanému. Okrem toho splátky by nútili žalovaného, aby na splnenie dlhu čakal neprimerane dlhý čas, naviac, pokiaľ žalobkyňa má preukázateľne viacero záväzkov, bola by otázna schopnosť dodržať platobnú disciplínu. Na druhej strane treba konštatovať, že žalovaný preukázal schopnosť svoju povinnosť vyplatiť žalobkyni finančné prostriedky prakticky okamžite, keď už jednak skôr v roku 2017 predložil (síce iba časovo obmedzený) úverový certifikát a rovnako tak preukázal prísľub požičania finančných prostriedkov od svedka Hodála, ktorý vo svojej výpovedi deklaroval prísľub pôžičky žalovanému bez ohľadu na jej výšku, keďže ako podnikateľ disponuje dostatočnými prostriedkami, pričom tento zámer je ochotný a pripravený splniť okamžite po tom, čo ho o to žalovaný požiada, bez ohľadu na výšku požadovaných finančných prostriedkov. Súd mal vykonaným dokazovaním dostatočne preukázanú schopnosť žalovaného vyplatiť žalobkyňu titulom vyporiadacieho podielu, čo spolu s ostatnými uvádzanými okolnosťami bolo dôvodom, prečo súd pristúpil k prikázaniu bytu do výlučného vlastníctva žalovaného, ako jediná za daného stavu akceptovateľná alternatíva, ktorá súčasne nie je v rozpore so záujmom detí (z dôvodov už vyššie uvedených) a ktorá je bez rizika prípadného núteného predaja bytu vrámci výkonu záložného práva pre pohľadávky, pre ktoré je byt zaťažený ťarchami. Súd konštatuje, že je jeho povinnosťou dbať o to, aby nebol majetok vo väčšej hodnote, a teda aj suma na vyrovanie podielov, prikázaný tej strane sporu, ktorej jeho majetkové pomery objektívne neumožňujú túto sumu uhradiť, resp. pre ktorú by uhradenie tejto sumy bolo obzvlášť ťaživé. Ak súd nerešpektuje tento princíp, sú tým dotknuté obe strany - oprávnená strana tým, že včas nedostane požadované plnenie a povinná strana tým, že ju môžu postihnúť dôsledky spojené s vymáhaním dlhu. Na vyvodenie opačného by museli byť splnené obzvlášť závažné dôvody, ktoré ale súd s poukazom na už opísané dôvody, pre ktoré rozhodol o prikázaní bytu do vlastníctva žalovaného, v prejednávanej veci nevidel (k tomu rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 12.07.2012 sp.zn. 22Cdo/3268/2010). Súd preto samostatným výrokom rozsudku prikázal byt do výlučného vlastníctva žalovaného.

32. Okrem toho bolo preukázané, že žalovaný dňa 17.12.2008 (po uzavretí manželstva) začal podnikáť ako živnostník na základe živnostenského oprávnenia pod obchodným menom JS. v zapísaných predmetoch podnikania. Hodnota podniku bola stranami tiež po vzájomnom konsenze ustálená a to na sumu 19,- eur (na pojednávaní dňa 10.10.2017). Súd konštatuje, že podnik manžela - živnostníka a ani jeho jednotlivé zložky, vrátane hnutelných a nehnuteľných vecí, nepatria do BSM v dôsledku skutočnosti, že podľa svojej povahy slúžia výkonu povolania iba jedného z manželov, pričom povolaním treba rozumieť aj podnikanie. K rovnakému záveru dospel aj Najvyšší súd ČR v rozsudku zo dňa 27.09.2004, sp.zn. 22Cdo/684/2004, kde bolo uvedené, že nie je žiadny dôvod pre to, aby podnik nemohol byť predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov upraveného Občianskym zákonníkom. To však len za predpokladu, že išlo o podnik patriaci obidvom manželom ako podnikateľom. Pokiaľ však podnikateľom bol len jeden z manželov a išlo o vec slúžiacu výkonu len jeho povolania, patrí podnik do oddeleného vlastníctva podnikajúceho manžela a nemohol sa stať predmetom bezpodielového spoluvlastníctva. V prejednávanej veci, nakoľko šlo o podnik patriaci a prevádzkovaný len žalovaným (ako fyzickou osobou - podnikateľom- živnostníkom), podnik ako taký do BSM nepatrí, a preto ho súd samostatným výrokom rozsudku ani nevyporiadaval. V konaní o vyporiadanie BSM v súvislosti s podnikom manžela - podnikateľa sa rozhodnutie súdu o vyporiadaní BSM obmedzí iba na zohľadnenie povinnosti manžela - podnikateľa zaplatiť do masy BSM sumu zodpovedajúcu všeobecnej cene podniku v čase vyporiadania BSM podľa jeho stavu ku dňu zániku BSM. Takto ustálená hodnota na sumu 19,- eur teda bola súdom pri určení výšky konečného vyporiadacieho podielu zohľadnená.

33. Okrem toho bol stranám ako manželom za trvania manželstva poskytnutý hypotekárny úver z Tatra banka, a.s., ktorý ku dňu zániku manželstva nebol ešte v celom rozsahu splatený, keď zostatok k 11.12.2013 činil 18.711,04 eur. Žalovaný po rozvoze manželstva a zániku BSM uhradil na tomto úvere sumu 9.214,80 eur, žalobkyňa neuhradila ani jednu splátku, uvedené skutočnosti neboli tiež

sporné. Hypotekárny úver v čase rozhodnutia súdu nie je ešte splatený. Počas manželstva bol stranám ako manželom poskytnutý aj spotrebný úver Slovenskou sporiteľňou, a.s. na základe úverovej zmluvy uzatvorenej stranami ako manželmi č. XXXXXXXXXX v sume 3.319,39 eur (toto tvrdenie žalobkyňa nerozporovala), kde zostatok istiny ku dňu právoplatnosti rozsudku o rozvoze manželstva činil 1.230,11 eur. Žalovaný po rozvoze manželstva a zániku BSM uhradil aj s príslušenstvom na tomto úvere sumu 1.623,03 eur, žalobkyňa neuhradila ani jednu splátku, uvedené skutočnosti neboli tiež sporné. Uvedený úver v čase rozhodnutia súdu už je v celom rozsahu splatený.

34. Občiansky zákonník nemá výslovné ustanovenie o tom, ako treba vyporiadať spoločné pohľadávky a dlhy manželov, ktoré sú spojené s ich bezpodielovým spoluvlastníctvom. Súdna prax však zastáva stanovisko, že v rámci komplexného riešenia majetkových vzťahov sa zásadne vyporiadávajú aj ďalšie spoločné majetkové práva a povinnosti, vrátane spoločných pohľadávok a dlhov, analogicky s použitím ustanovení § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka, i keď predmetom BSM podľa § 143 Občianskeho zákonníka sú len veci, nie spoločné pohľadávky a dlhy (R 42/1972). Preto vyporiadanie neuhradeného spoločného úveru účastníkov je v súlade so súdnou praxou. Vyporiadanie dlhov (záväzkov) manželov podľa okolností prípadu možno vykonať prikázaním dlhu obom účastníkom alebo prikázaním dlhu jednému z účastníkov. V konaní potrebné je teda vyporiadať spoločný dlh z hypotekárneho úveru voči Tatra banka, a.s., ktorý vznikol obom manželom za trvania manželstva a ktorý t.č. nie je ešte v celom rozsahu vyplatený. Súd prikázal uvedený záväzok žalovanému, a to predovšetkým s poukazom na fakt, že hypotekárny úver sa viaže k bytu, ktorý súd tiež žalovanému prikázal. Okrem toho žalovaný doposiaľ uhradza sám splátky tohto úveru, teda na režime splácania sa prikázaním tohto záväzku žalovanému nebude nič meniť. Žalovaný súčasne tým, že záväzok spláca od roku 2013, deklaruje aj svoju ochotu a schopnosť tento úver splácať aj naďalej, pričom ale žalobkyňa uviedla, že na jeho splácanie finančné prostriedky nemá. Prikázanie dlhu žalobkyňi by teda zrejme z tohto dôvodu viedlo k vyvodeniu sankcií za nesplácanie hypotéky, čo nie je žiaduce, najmä aj s poukazom na existujúce záložné právo na byt. Čo sa týka spoločného dlhu manželov titulom spotrebného úveru v Slovenskej sporiteľni, a.s., tento nie je možné prikázať už výrokom súdu žiadnej zo strán, keďže ku dňu rozhodovania súdu bol už splatený v celom rozsahu. Ak bol totiž spoločný dlh manželov zaplatený až po zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva, potom v prípade, že bol už splatený pred rozhodnutím súdu o vyporiadaní, žiadnemu z účastníkov sa k zaplateniu už neprikazuje. Je to v súlade so zásadou, že možno prikázať len existujúci majetok, a nemožno teda rozhodnutím súdu (vo výroku) prikázať už zaplatený dlh, či zaniknutú pohľadávku alebo zničenú vec. Súd preto samostatným výrokom prikázal dlh z hypotekárneho úveru na základe zmluvy s Tatra banka, a.s. žalovanému v rozsahu jeho zostatku preukázaného ku dňu rozhodovania súdu, teda vo výške preukázaného zostatku po uhradení poslednej splátky splatnej v mesiaci november 2018 v sume 14.117,05 eur. Dlhy voči Slovenskej sporiteľni, a.s. však predmetom vyporiadania už nebol.

35. Pokiaľ sa niektorý z účastníkov po rozvoze manželstva podieľal na zaplatení spoločného dlhu už zo svojich výlučných prostriedkov do rozhodnutia o vyporiadaní, má právo na ich náhradu (rozsudok Najvyššieho súdu ČR z 3.10.2006 sp. zn. 22Cdo/14/2006). Nebolo preto správne tvrdenie žalobkyne, že tieto prostriedky nemožno zohľadniť. Táto skutočnosť sa potom premietne do výroku o povinnosti jedného z účastníkov zaplatiť určitú finančnú čiastku druhému na vyrovnanie jeho podielu. Žalovaný pritom učinil návrh, aby súd zohľadnil to, čo zo svojich výlučných prostriedkov uhradil na splátky hypotekárneho úveru z Tatra banka, a.s. a spotrebného úveru zo Slovenská sporiteľňa, a.s., pričom to, že splátky uhradil on sám, nebolo v konaní sporné. Výška ním uhradených splátok po rozvoze manželstva do rozhodnutia súdu na hypotekárny úver Tatra banka, a.s. činila 9.214,80 eur a výška ním uhradených splátok po rozvoze manželstva do rozhodnutia súdu na spotrebný úver Slovenská sporiteľňa a.s. činila 1.623,03 eur, ktoré súd zohľadnil.

36. Súd uvádza, že pokiaľ žalobkyňa vo svojom podaní zo dňa 05.05.2017 (č.l. 124) žiadala zohľadniť finančné prostriedky, ktoré jej mali darovať rodičia a za ktoré mal byť spoločný byt zrekonštruovaný, súd uvádza, že toto svoje tvrdenie vôbec nepreukázala. Žalobkyňa ani bližšie neuviedla, kedy, v akej výške jej mali byť tieto prostriedky darované, pričom toto svoje tvrdenie vôbec nepreukázala, ani nenavrholo dokazovanie v tomto smere. Súd preto ani nemohol vedieť, v akej výške žiadala žalobkyňa prostriedky zohľadniť. Žalobkyňa pritom zaťažovalo dôkazné bremeno, aby preukázala, v akej konkrétnej výške vynaložila financie patriace do jej výlučného vlastníctva za účelom zveľadenia bytu patriaceho do BSM a že tak skutočne učinila. Samotná skutočnosť, že sa tak stalo, pritom nemôže vyplývať z toho (ako tvrdila), že je zrejme, že jej prostriedky museli byť darované, keďže byt mal hodnotu dvojnásobnú oproti

výške poskytnutého hypotekárneho úveru, keďže rozdiel ceny mohol byť dopĺčaný z rôznych zdrojov (čo súd ale už neskúmal, keďže to nebolo predmetom tohto konania). Celkom zrejme nemohlo ísť ani o darovanie financií z úveru od Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., kde dlžníkmi boli rodičia žalobkyne, keďže vo vzťahu k nim strany uviedli, že tieto zohľadňovať nežiadajú. Súdu potom nebolo zrejme, dar akých prostriedkov by mal byť v konaní zohľadnený. Žalobkyňa tak nepreukázala ani darovanie finančných prostriedkov, ani ich výšku, ani účel ich použitia, preto súd nemohol jej návrhu na zohľadnenie darovaných financií vyhovieť.

37. Žalobkyňa navrhovala doplniť dokazovanie predložením daňového priznania žalovaného, na základe ktorého bude následne žalovaný od banky žiadať úver. Tento dôkaz súd nevykonal, keďže pre rozhodnutie súdu nie je podstatný. Pre účely rozhodnutia súdu bolo podstatné iba to, či má žalovaný dostatok financií na vyplatenie žalovanej, ktorých poskytnutie mal súd preukázané výpoveďou svedka Y. pričom svedok žalovanému prisľúbil pôžičku do času, kým si žalovaný úver v banke vybaví. To, v akej výške následne žalovaný úver od finančnej inštitúcie (aj na podklade daňového priznania) dostane na splatenie pôžičky od svedka Y., je vecou vzájomného vyporiadania a dohody týkajúcej sa splatenia pôžičky medzi svedkom a žalovaným (ako dlžníkom a veriteľom), a nie vzťahov medzi žalobkyňou a žalovaným. Vo vzťahu medzi stranami sporu je podstatné, že žalovaný má prisľub pôžičky od svedka Hodála za účelom vyplatenia žalobkyne a to prakticky okamžite v potrebnej výške bez ohľadu na obsah daňového priznania žalovaného, čo je postačujúce pre konštatovanie jeho solventnosti pre účely tohto konania. Žalobkyňa navrhovala aj výsluch svojej matky, ktorá mala potvrdiť okolnosti, za akých bol vzatý úver z Prvej stavebnej sporiteľne, a.s., kde dlžníci sú rodičia žalobkyne. Výsluch svedkyne súd nevykonal ako nadbytočný, nakoľko strany zhodne vyhlásili, že prostriedky z tohto úveru nežiadajú zohľadniť (takýto návrh ani jeden z nich počas celého konania ani neučinil), a preto bolo pre rozhodnutie súdu irelevantné skúmanie okolností uzatvárania tejto zmluvy.

38. Súd teda z vyššieho uvedených dôvodov vykonal vyporiadanie tak, že do výlučného vlastníctva žalobkyne prikázal osobný automobil K. B., do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal byť vrátane podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a podielu na pozemku a prikázal mu rovnako tak nesplatený zostatok hypotekárneho úveru voči Tatra banka, a.s. Vyporiadací podiel, ktorý je povinný žalovaný zaplatiť žalobkyňi, súd vypočítal nasledovne:

Hodnota BSM : hodnota bytu 42.068,03 eur + hodnota motorového vozidla 500,- eur - spoločný záväzok 14.117,05 eur, predstavuje čistú hodnotu BSM v sume 28.450,98 eur. Z tejto sumy by mal mať každý z manželov podiel 1-ice, teda každému by malo pripadnúť po 14.225,49 eur. Žalovaný nadobudol byt v hodnote 42.068,03 eur a prevzal záväzok v sume 14.117,05 eur, teda mu celkovo pripadlo 27.950,98 eur, čo je o 13.725,49 eur viac, než na neho pripadá podiel 1. Žalobkyňa nadobudla auto v hodnote 500,- eur, čo je zase o 13.725,49 eur menej, než na ňu pripadá podiel 1. To znamená, že túto sumu by mala žalobkyňa dostať v rámci vyrovnania svojho podielu tak, aby každý z manželov mal polovičný podiel. Treba však zohľadniť, že žalovaný vynaložil zo svojich prostriedkov na úhradu splátok hypotekárneho úveru po rozvoze manželstva doposiaľ sumu 9.214,80 eur (Tatra banka a.s.) a na úhradu splátok spotrebného úveru po rozvoze manželstva sumu 1.623,03 eur (Slovenská sporiteľňa, a.s.), pričom od druhého manžela mu má byť uhradená táto suma vo výške zodpovedajúcej pomeru veľkosti ich podielov, teda v rozsahu 1, teda v prospech žalovaného treba zohľadniť polovicu zo sumy 10.837,83 eur (9.214,80 eur + 1.623,03 eur), čo je 5.418,92 eur. Tj. žalovaný by mal žalobkyňi vyplatiť 13.725,49 eur poníženú o sumu 5.418,92 eur (lebo tú by zas mala vyplatiť žalobkyňa jemu), čo je suma 8.306,58 eur. Nakoniec treba zohľadniť, že aj žalovaný (podľa toho, čo súd uviedol v odseku 32) má povinnosť uhradiť sumu 19,- eur ako sumu zodpovedajúcu všeobecnej cene podniku, teda žalovaný je povinný uhradiť ešte aj 19,- eur, čo potom predstavuje 8.306,58 eur + 19 eur, spolu: 8.325,58 eur. Súd preto zaviazal žalovaného na úhradu podielu v tejto výške samostatným výrokom rozsudku.

39. Podľa § 255 ods. 1 CSP, Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 257 CSP, Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

40. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je síce návrhovým konaním, konaním sporovým, ale špecifickosť tohto konania spočíva v tom, že ho môže podať ktorýkoľvek z bývalých manželov v záujme vyporiadať spoločný majetok a súčasne je konaním, v ktorom súd v otázke vyporiadania nie je viazaný návrhmi strán, bezpodielových spoluvlastníkov, ale postupuje podľa citovanej právnej normy, z ktorej vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi stranami (§216 ods.

2 CSP, § 150 Občianskeho zákonníka). Nie je rozhodujúce, ktorý z bezpodielových spoluvlastníkov po zániku BSM podal žalobu vo veci podľa § 149 ods. 3 Občianskeho zákonníka na súd a zaujal tak procesné postavenie žalobcu v konaní oproti druhému nevyhnutne v postavení žalovaného. Dôležité je, že rovnako tak žalobkyňa ako aj žalovaný sa na vyporiadaní BSM dohodnúť nevedeli. Pokiaľ sa bývalí manželia na vyporiadaní BSM nedohodnú, niet inej cesty než domáhať sa jeho vyporiadania na súde, a teda podanie žaloby je už len dôsledkom toho, že manželia neboli ochotní (schopní) sa dohodnúť, a teda možno konštatovať, že obaja rovnako zavinili, že niektorý z nich (mohol to byť ktorýkoľvek z nich) musel podať žalobu na súd. V konaní súd potom nie je viazaný návrhmi strán, akým spôsobom má BSM vyporiadať, ale je povinný vyporiadať ho v súlade so zásadami uvedenými v ust. § 150 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na návrhy strán, a preto je uplatnenie zásady úspechu pre účely náhrady trov konania nenáležité.

41. Z tohto dôvodu má súd za to, že hoci súd vyporiadal BSM na základe žaloby žalobkyne, a teda v zásade bolo žalobe vyhovené (aj keď nie celkom takým spôsobom, ako žalobkyňa požadovala, keďže masa sa ustaľovala počas konania, bolo potrebné zohľadniť vnosi žalovaného a ani vyporiadanie neprebehlo v žalobe navrhovaným spôsobom), zásada úspechu žalobkyne podľa § 255 ods. 1 CSP sa nepoužije, pretože je podľa súdu pri rozhodovaní o trovách daný dôvod na aplikáciu ust. § 257 CSP, a to práve z vyššie uvedených dôvodov - charakteru konania, osobitného postavenia strán a aj z dôvodu, že súd nie je v tomto konaní viazaný návrhmi strán. V konaní nemožno konštatovať úspech či neúspech ani jednej strany, pretože súd (bez ohľadu na to, aké boli návrhy strán) aj tak pristúpi k vyporiadaniu podľa svojho uváženia v zmysle zákonných medzí a zásad, a práve táto povinnosť súdu a jeho možnosť ísť aj nad rámec návrhov strán, resp. odchyliť sa od nich, má značný vplyv na to, či a do akej miery bude žalobe vyhovené, preto zásada úspechu niektorej strany sa nemôže objektívne uplatniť.

42. S poukazom na to potom súd nepriznal žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania, pretože v okolnostiach prípadu videl vyššie opísané dôvody osobitného zreteľa, na ktoré je podľa názoru súdu nutné prihliadať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,

- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.